

**ΣΤΙΣ ΝΑΡΚΕΣ ΤΟΥ ΕΒΡΟΥ...
ΣΤΟΝ ΠΑΤΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ...
ΧΤΙΖΕΤΑΙ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΕΥΡΩΠΑΙΟΥ**

Τα ζημειώματα της Δευτέρας 20 Ιανουαρίου το λιμενικό ξεκίνησε άλλη μια επιχείρηση ρουτίνας, την επαναπροώθηση σκάφους που κουβαλούσε ανθρώπινες ζωές σαν παράνομο εμπόρευμα. Μιας και η κρυφή* επιχείρηση ενέχει όλες τις προϋποθέσεις μυστικότητας γιατί να μην αφεθούν αχαλίνωτα και τα πιο απάνθρωπα, ρατσιστικά και κτηνωδή ένστικτα; Η κατάληξη ήταν όντως τραγική, με 12 ανθρώπους πνιγμένους στο Αιγαίο και 16 διασωθέντες ανθρώπινα ερείπια που θα οδηγηθούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μετά την κτηνωδία ο υπουργός εκφασισμού Ν. Δένδιας παρείχε πλήρη κάλυψη στους δολοφόνους λιμενικούς με τις δηλώσεις του περί κακής ποιότητας μεταναστών, υποδεέστερης κουλτούρας και μορφώσεως. Με αυτό το σκεπτικό, σε ποιόν θα λείψουν και 12 λιγότεροι; Τέτοιες δηλώσεις καλλιεργούν ρατσιστικά ένστικτα, "νομιμοποιούν" φασιστικές επιθέσεις και δημιουργούν «δεδικασμένο» για ανάλογες υποθέσεις.

«Η Ελλάδα δεν είναι ξέφραγο αμπέλι» (Δένδιας) και πρέπει να τηρήσει το ρόλο της ως συνοριοφύλακας της Ευρώπης-Φρούριο. Για το λόγο αυτό συγκροτήθηκε και ο αντιμεταναστευτικός στρατός της Frontex από τον Έβρο μέχρι το τελευταίο σημείο του Αιγαίου γιατί «κανείς δεν θέλει να ανοιζουμε τις πύλες για τους μετανάστες» (Βαρβιτσιώτης). Εξάλλου «η ποιότητα των δικών μας μεταναστών είναι τραγική» (Δένδιας).

Όροι όπως νόμιμος, παράνομος μετανάστης, λαθραμετανάστης, είναι ένα πολυχρησιμοποιημένο ρατσιστικό λεξιλόγιο που στοχοποιεί συγκεκριμένους πληθυσμούς ως παράνομους για να μπορέσουν να τους αποκλείσουν πλήρως εφόσον με τους πολέμους και την ανέχεια δεν μπόρεσαν να τους εξολοθρεύσουν. Οι μετανάστες αντιμετωπίζονται ως τα απόβλητα της παγκόσμιας οικονομικής εκμετάλλευσης που η θάλασσα στην κυριολεξία τα ξεβράζει στις κατά τα άλλα λαμπερές και ονειρεμένες ακτές της ιδυλλιακής Ελλάδας. Το σίγουρο είναι ότι «παράνομος» είναι ο μαφιόζικος καπιταλισμός της υπεραφθονίας που καταστρέφει κοινωνίες και περιβάλλον και ο φασισμός που τον στηρίζει με το ρόλο του καθαριστή των «υπολειμμάτων» που αφήνουν πίσω τους τα εγκλήματα του επεκτατισμού του. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που μετά από αυτό το γεγονός και την εμετικά φασιστική ρητορεία που έσπευσαν να αρθρώσουν κυβέρνηση και ΜΜΕ οι φασίστες ξεχύθηκαν για άλλη μια φορά στις γειτονίες και στις πόλεις μας. Το κράτος πρωτεργάτης και οδηγός, τα ΜΜΕ υποστηρικτής και προπομπός και οι φασίστες ακόλουθοι και εντολοδόχοι.

Όσοι μετανάστες δεν πνιγούν στα νερά του Αιγαίου, δεν σκοτωθούν στα ναρκοπέδια του Έβρου και επιζήσουν από τους νεοναζι δολοφόνους είναι αυτοί που εξθλιωμένοι και φοβισμένοι θα αποτελέσουν την πρώτη ύλη εκμετάλλευσης στις διάφορες "Μανωλάδες".

*οι επαναπροωθέντες είναι παράνομοι γι' αυτό και όταν συμβαίνουν δεν καταγράφονται στα βιβλία του λιμενικού

Παρόλα αυτά «Δεν έχει ευθύνη η δική μας πολιτεία για το αν κάποιος γονείς μέσα στο Γενάρη μήνα παίρνουν τα παιδιά τους, ανεβαίνουν σε μια βάρκα στο Αιγαίο και προφανώς πνίγονται» (Πρετεντέρης)

Πράγματι η ελληνική πολιτεία δεν έχει καμία ευθύνη παρ' όλο που συμμετέχει στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του ΝΑΤΟ και διατηρεί στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Λες και οι Αφγανοί και Σύριοι πρόσφυγες ξεσπιτώθηκαν όχι για να γλιτώσουν από τη λαίλαπα του πολέμου ή της ανέχειας που μάλιστα στον τόπο τους αλλά για να απολαύσουν μια πολυτελή χειμερινή κρουαζιέρα στα νερά του Αιγαίου. Ο σκατόψυχος αυτός ρουφιάνος ξέρει πως μετανάστης αναγκάζεσαι να γίνεις όταν φεύγεις διωγμένος από το τόπο σου γιατί εκεί δεν έχεις πια όχι ποιότητα ζωής αλλά κανενός είδους ζωή.

Όσοι λοιπόν... για όσο ακόμα, νιώθουμε άτομα ζωντανά και με αξιοπρέπεια, ανεχόμαστε να συμβαίνουν τέτοιες δολοφονίες, αντέχουμε να ακούμε αισχρά και αποκτηνωμένα σχόλια δημοσιογράφων τόσο θα υποδουλωνόμαστε πιο βαθιά, τόσο θα χάνουμε κάθε ίχνος αξιοπρέπειας και αλληλεγγύης. Οι δολοφονίες των μεταναστών, ο εγκλεισμός τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης αλλά και το φαινόμενο της μετανάστευσης καθαυτό δεν είναι κάτι αποκομμένο από την εγχώρια πραγματικότητα, αντίθετα είναι μια άλλη έκφραση του κοινωνικού-ταξικού πολέμου που βιώνουμε μέσα από τη λεηλατημένη μας καθημερινότητα. Η ανοχή είναι συνεχολή και η θέση που κρατάει κανείς απέναντι σε τέτοιου είδους γεγονότα είναι η θέση που κρατάει για τον ίδιο του τον εαυτό όταν θα βρεθεί να περισσεύει (ήδη περισσεύει!) από τα σχέδια της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης.

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ

